

KRISTIЈAN MARI FERDINAN DE LA KROA DE KASTRI

KAŽU da je bio zavodnik s baštenskih zabava, imao je kartoteku prepunu ucveljenih žena i kockarskih dugova. Da, priča se da je Mari Ferdinan de La Kroa de Kastri jebao, da se njegovo mršavo telašće uvrtalo u zastrašujućim pozama, ali uvek istim, na vrhovima prstiju. Naravno, Mari Ferdinandu de La Kroa de Kastriju nisu trebale lopovske merdevine, sam se snalazio da naskače na svoje Amerikanke. Oko vrata je nosio jarkocrvenu ešarpu, a dok su one vriskale reči ljubavi, u ruci je držao štap sa skrivenom olovkom.⁶ Ali nakon što bi izbacio svoju kesicu sperme, e, tad bi Mari Ferdinan de La Kroa de Kastri polako spustio štap pored svog malajskog noža; to je stvarno obaralo s nogu. Ah, čudan je tip bio Mari Ferdinan de La Kroa

⁶ Posredi je *canne de turfiste*, otmen drveni štap kakav su nosili ljudi koji su se kladili na konjskim trkama. Unutar štapa nalazila se olovka koja se mogla izvaditi. (Prim. prev.)

de Kastri. Priča se da je bezbrižnog lika slušao i najdramatičnije razgovore, a da se umeo uozbiljiti kad se radilo o sporednim pitanjima. Priča se takođe da je uveče skitao, loše pevao, loše plesao, i da je izigravao malog uličara sedeći za stolom sa žestokim momcima. Koliko je puta zubima slomio kriglu? Koliko je puta čuo kako mu među vilicama – poteklim od osam potpu-kovnika – krcka srča? I koliko je puta progutao tu užasnu mandžu samo da bi očarao grupu de-vojaka ili zapušio kljun nekoj dvojici glupaka?

Porodica De La Kroa de Kastri imala je jednog ili dva nadbiskupa, jednog maršala, brak s Mortemarovima, jednog malteškog viteza, pa čak i suprugu jednog predsednika Francuske Republike. Ko može bolje? Pa ipak, iskreveljio bi se neki drugi Sen Simon, još veći snob i veća zloća od tog matorog krmka, dotična porodica ne seže dalje od 1469, od Gijema Lakroa, zele-naša koji je postao plemić. Mi idemo još neko-liko stepenika niže, i to zahvaljujući neutaživoj radoznalosti Pjera Birla-Brena, čija nas *Heraldika i genealogija* baca s Gijema Lakroa na Žana Lakrua, koji već štrči, pa sa Žana na Remona, a s Remona na Johana Le Kroa, ribara, što je, kad znamo koliki je ponos Kastrijevih – smešno, a kad u tome vidimo večnu poniznost – dirljivo.

Kastrijevi su, dakle, imali jednog ministra mornarice, buljuke vojvoda i markiza, i do-

nedavno su, u liku Anrija de Kastrija, sedeli u udobnoj fotelji generalnog direktora osiguravajuće kuće „Aksa“, koja je nešto poput nove nadbiskupije ili drugog Odseka za finansije. Anri de Kastri je enarh,⁷ katolik, pokrovitelj Francuskih izviđača, i nije ideolog, o, ne, nije Anri de Kastri ideolog, on je desničar, ali svoje ispisknike socijaliste smatra ljudima s kojima se može družiti. Suprug je Ane Milen de Granmezon, svoje rođake, baš je svet mali. Kao sedmi u anđeoskoj hijerarhiji najplaćenijih gazda, između Pinoa i Mestralea, prima godišnje, na čelu one čuvene grupe⁸, 950 000 evra fiksnog dela zarade, u ime Oca koji se ne može imenovati, 2 034 171 evro varijabilnog dela zarade, u ime žrtvovanog Sina, i ostalo – naknade za prisustvovanje sednicama, neke sitne pare – u ime Svetog duha, najmanje figure Trojstva: sve u svemu, 86 000 i kusur evra, skoro jednu profansku platu. Pa ipak, Kastrijevi su, u suštini, slični svima nama, bili su prvenstveno trgovci, ribari, i u svom nevidljivom porodičnom stablu imaju stotine i stotine golja svih fela i desetine hiljada lovaca-sakupljača. Ali, kao i uvek, jedno lepo nasledstvo shvaćeno

⁷ Svršeni student Visoke nacionalne škole za javnu upravu (fr. *École nationale d'administration*, skraćeno *E.N.A.*). (Prim. prev.)

⁸ U pitanju je Bilderberška grupa. (Prim. prev.)

je kao sudbina, i Mari Ferdinan de La Kroa de Kastri na njega je, prirodno, tako gledao. Idemo, teraj! On će biti komandant baze u Djen Bjen Fuu, njemu Navar poverava zapovedništvo nad utvrđenim logorom. O, nije to Mari Ferdinandu de La Kroa de Kastriju preterano zabavno, više voli velike prostore, manevarski rat, konjicu; ali naposljetku prihvata. Evo ga sad u skloništu zastrtom asurama i džakovima zemlje, ispred klima-uređaja, gužva glupave papire, gricka olovke. Gleda svet kroz komarnik. Kud li se denula ona mala Španjolka koju je sreo prošlog meseca? I šta rade Vijetnamci? Pljuje parčence olovke u pepeljaru, potom odlučuje da malo prošeta. Uveče, pukovnik De Kastri večera s nekoliko oficira. Potom se vraća u štab. Mesec još nije izašao. Hladno je. De Kastri prelazi dlanom po obrijanoj glavi. Te večeri, nekoliko purpurnih svetlećih projektila cepa bregove; čuju se mitraljeski rafali. Pukovnik, malo cvrcnut, prazni drugu bocu. Ujutro magla zapušava dolinu. U svom bunkeru, pukovnik se dosađuje.